

333 ที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากซีไอเอ ในช่วงที่มีการเจรจากับกลุ่มนักศึกษาทั้ง 13 คน ทุกฝ่ายก็เห็นชอบแล้ว แต่ปรากฏว่ามีการกดตัวกลุ่มนักศึกษาเอาไว้อีก โดยเป็นคำสั่งของพล.อ.กฤษณ์ สีวะรา โดยตรง เพื่อให้พวกเขาหนีออกไปซึ่งพวกที่รอคำตอบรัฐบาลอยู่ข้างนอก

โดย 4 [14 ต.ค. 2546 , 23:19:23 น.]

ข้อความ 4

จนกระทั่งกลุ่มนักศึกษากล่าวหาว่ารัฐบาลจับตัวนักศึกษาเอาไว้ เพราะพล.อ.กฤษณ์ไม่ต้องการให้เรื่องจบลง โดยสรสดีภาพ ต้องการสร้างความวุ่นวาย เพื่อตักตวงผลประโยชน์ภายหลัง

ผู้สื่อข่าวถามว่า เป็นเพราะเหตุผลใดพล.อ.กฤษณ์ต้องการกระทำเช่นนั้น พ.อ.ณรงค์ กล่าวหาว่า "เขาไม่ต้องการให้ผมอยู่ในประเทศไทย และต้องการเป็นรัฐบาลแทน เขาคิดทำมาตั้งนานแล้ว ตั้งแต่ปี 2515 ซึ่งพล.อ.กฤษณ์ชวนให้ผมทำการปฏิวัติเพื่อและจอมพลประภาส แต่ผมไม่ทำ ผมไม่ใช่คนนอกตัญญู เขาเป็นพ่อผมนะ เหตุการณ์ 14 ต.ค. ไม่มีมือที่สามแต่อย่างใด แต่มีมือแรกเลยที่เดียว พวกเขาตั้งใจให้ผมเป็นเช่นนี้แล้ว โดยให้ขบวนการนักศึกษาเป็นเครื่องมือ ซึ่งผมเคยขออนุมัติจากพ่อ (จอมพลถนอม) ขออนุมัติจับกุมตัวผู้คิดก่อการทั้ง 5 คนนี้ ในวันที่ 12 ต.ค. 2516 แต่พ่อไม่เชื่อ เพราะว่าพล.อ.กฤษณ์เป็นลูกน้องที่พ่อให้การดูแลมาเป็นอย่างดีและไว้ใจมาก

ผู้สื่อข่าวถามถึงเหตุการณ์บนเฮลิคอปเตอร์ 2 ลำ ที่มีการระบุว่าพ.อ.ณรงค์เป็นผู้ไปขึ้นขึ้นไปยิงกราดใส่ฝูงนักศึกษาจากบนฟ้าลงมาในขบวนนิสิตนักศึกษา อดีตผู้ซึ่งชมการกรมทหารราบที่ 11 รอ. กล่าวว่า ตนขอขึ้นไปตรวจการบนท้องฟ้าก่อนที่จะนำกำลังทหารบุกเข้าไปในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพราะตนเห็นว่าการใช้ทหารบุกเข้าไปจะทำให้นักศึกษาตายคนเป็นเบือ จึงได้รายงานให้จอมพลถนอมทราบและขอระงับปฏิบัติการดังกล่าว ดังนั้น กรณียิงนิสิตนักศึกษาบนเฮลิคอปเตอร์ จึงไม่มีการยิงใดๆ ทั้งสิ้น มีแต่การยิงกระสุนลงมาจากหกงคาตึกกรมสรรพากรจากกลุ่มมือที่สาม ซึ่งยิงใส่ประชาชนและนิสิตนักศึกษา นอกจากนี้ คนบนตึกยังยิงกระสุนปืนมาใส่เฮลิคอปเตอร์ของตนด้วย แต่ไม่โดน ส่วนที่มีคนเห็นว่ามีคนไว้หนวดอยู่บนเฮ. นั้น คนมองเห็นคงมีตาวีเศษมาก เพราะเครื่องเฮลิคอปเตอร์บินอยู่สูง 500-600 ฟุต ตนมองลงมาขงเห็นคนข้างล่างตัวเล็กนิดเดียว แล้วจะเห็นตนได้อย่างไร

โดย 5 [14 ต.ค. 2546 , 23:19:58 น.]

ข้อความ 5

ด้านพ.อ.นพเพนทร์ มุตตามระ อายุ 70 ปี อดีตนายทหารคนสนิทของพล.อ.กฤษณ์ สีวะรา ในสมัยเหตุการณ์ 14 ต.ค. กล่าวตอบโต้พ.อ.ณรงค์ว่า ตนรู้จักและเป็นเพื่อนกับพ.อ.ณรงค์มานาน แต่พ.อ.ณรงค์ไม่น่าออกมากล่าวหาพล.อ.กฤษณ์ซึ่งเป็นผบ.ทบ. ในสมัยนั้นว่าเป็นต้นเหตุและอยู่เบื้องหลังการปะทะกันของนักศึกษาฝ่ายทหาร จนสถานการณ์ทวีความรุนแรง กลายเป็นเหตุการณ์ 14 ต.ค.2516 เพราะพล.อ.กฤษณ์เป็นผบ.ทบ. เท่านั้น อำนาจทั้งหมดจะต้องมาจากจอมพลถนอมและจอมพลประภาสที่สามารถสั่งการได้ เพราะบทบาทของพล.อ.กฤษณ์เป็นเพียงการเจรจาในการปล่อยตัวกลุ่มนักศึกษา 13 คนที่เรียกร้องรัฐธรรมนูญ โดยขอขียนชญาว่าพล.อ.กฤษณ์ไม่ข้ามหน้าข้ามตาผู้ซึ่งศบชญุษา แอบส่งการโดยไม่ได้รับการขออนุญาตอย่างแน่นอน

ผู้สื่อข่าวถามว่า พ.อ.ณรงค์ระบุว่า ในปี 2515 พล.อ.กฤษณ์เคยชวนให้ทำการปฏิวัติยึดอำนาจมาจากจอมพลถนอม พ.อ.นพเพนทร์กล่าวว่า ขียนชญาในตัวของพล.อ.กฤษณ์ไม่เคยคิดการใหญ่ เพราะรักและเคารพในตัวจอมพลถนอมในฐานะผู้มีบุญคุณ นอกจากนี้ การไปชวนบุตรชายจอมพลถนอมไปเข้าร่วมปฏิวัติด้วย ยิ่งเป็นไปไม่ได้ คงไม่มีลูกใครที่คิดททหงบิดาตนเองอย่างแน่นอน ขณะเดียวกันหลังเหตุการณ์ 14 ต.ค. มีการเสนอตำแหน่งจอมพลให้ พล.อ.กฤษณ์ซึ่งไม่กล้ารับ และขงได้เสนอให้มีบุคคลใดไว้ตำแหน่งจอมพลอีกต่อไป ขอขียนชญาว่าพล.อ.กฤษณ์ไม่ได้อยู่เบื้องหลังเหตุการณ์ 14 ต.ค. และไม่ใช่พวกมือที่สาม

พ.อ.นพเพนทร์กล่าวถึงกรณีทีพ.อ.ณรงค์ระบุว่าไม่ได้มีการยิงกระสุนปืนใส่ลงมาขงกลุ่มนิสิตนักศึกษาว่า มีการยิงออกมาจากเฮลิคอปเตอร์อย่างแน่นอน เพราะทุกคนที่ขึ้นเฮลิคอปเตอร์มีปืนเอ็ม-16 แม้แต่นายทหารคนชม 2 คน ขงพกปืนด้วยเช่นกัน จึงอาจทำให้พวกที่ขึ้นเฮลิคอปเตอร์เกิดความฮึกเหิมคะนองยิงด้วยความเมามขงและตั้งใจ แม้แต่กระสุนขงมีลูกหลงไปถูกคนในโรงพยาบาลศิริราช

โดย 6 [14 ต.ค. 2546 , 23:21:25 น.]

ข้อความ 6

แต่พ.อ.ณรงค์ไม่ได้ถึง ส่วนที่ว่าขึ้นไปสังเกตการณ์นักศึกษาในธรรมศาสตร์ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความรุนแรง ก็ไม่เป็นความจริง พ.อ.ณรงค์ขึ้นลงเฮลิคอปเตอร์ด้วยตนเอง เพราะว่าพ่อเขาใหญ่โตมาก
 อย่างไรก็ตาม ตนมีหลักฐานคำสั่งให้ทหารเข้าโจมตีนักศึกษาในธรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นคำสั่งโดยจอมพลประภาส จารุเสถียร ผู้รักษาพระนคร โดยหลังเหตุการณ์ดังกล่าว มีการเผาทำลายเอกสารหลักฐานชุดชั้น
 แต่ตนเก็บไว้ได้โดยบังเอิญ แต่ยังไม่สามารถเผยแพร่ได้ หากตนเสียชีวิตเมื่อใดจะนำออกเปิดเผยทันที เรื่อง
 ราวที่เกิดขึ้น สนทนามาแล้ว และพล.อ.กฤษณ์ก็ได้เสียชีวิตไปแล้ว
 การโยนความผิดไปยังผู้ต้องหาชีวิตไปแล้ว จึงเป็นสิ่งที่ไม่สมควรทำ เพราะผู้ตายไม่สามารถมายืนยันข้อเท็จจริง
 และออกมาตอบโต้ เสมือนโยนบาปทั้งหมดไปที่ผู้ตาย

ส่วนตัวคน ผู้สื่อข่าวรายงานบรรยากาศกิจกรรมครบรอบ 30 ปี 14 ต.ค.ว่า บริเวณสนามหลวงหน้า
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีการจัดนิทรรศการ รำลึกเรื่องราว 14 ต.ค. ซึ่งมีทั้งภาพวีรชน และเหตุการณ์ต่างๆ
 รวมทั้งเปิดให้ประชาชนร่วมเขียนป้ายผ้า เพื่อรำลึกถึงเหล่าวีรชนด้วย โดยมีนิทรรศการจากองค์กรอิสระเข้าร่วม
 เช่น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน คณะกรรมการเลือกตั้ง ศาลรัฐธรรมนูญ มูลนิธิเด็ก

นอกจากนี้ ภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีการจัดมหกรรมหนังสือ 30 ปี 14 ต.ค. มีหนังสือเนื้อหาเกี่ยวกับ
 กับการเรียกร้องประชาธิปไตยวางจำหน่าย รวมทั้งมีการจำหน่ายของที่ระลึกต่างๆ เกี่ยวกับเหตุการณ์
 14 ต.ค. เช่น เสื้อ หมวก เหยี่ยว และผ้าขนตหลวงพ่อกุณ สินค้าจากชุมชนของจังหวัดต่างๆ

โดย 7 [14 ต.ค. 2546 , 23:22:27 น.] 

ข้อความ 7

เมื่อเวลา 13.30 น. บริเวณลานปรีดี พนมยงค์ มีการจัดกิจกรรมเวทีสภานักศึกษา เยาวชน คนมุ่มมองต่อสังคม
 มีตัวแทนเยาวชนทั่วประเทศกว่า 100 คน
 เข้าร่วมการอภิปรายถึงปัญหาของชุมชนที่เกิดขึ้นจากโครงการต่างๆ ของรัฐ เช่น เยาวชนจากลุ่มน้ำมูล เยาว
 ชนจากจ.น่านในเรื่องปัญหาตลิ่งน้ำน่าน เยาวชนจากจ.สตูล เรื่องท่อก๊าซไทย-มาเลเซีย
 เยาวชนจากมาบตาพุด จ.ระยอง เยาวชนเกษตรกรภาคเหนือ เป็นต้น ซึ่งงานดังกล่าวจัดโดยคณะอนุกรรมการ
 ฝ่ายเยาวชน ภาคประชาชน ของคณะกรรมการจัดงาน 30 ปี 14 ต.ค.
 ซึ่งจะมีการจัดทำข้อสรุปและข้อเรียกร้องของเยาวชนส่งให้แก่ตัวแทนของรัฐบาลในงาน 30 ปี 14 ต.ค.

สำหรับบรรยากาศโดยทั่วไปของวันนี้ ประชาชนที่เข้ามามีพิธีการ ชงบางตา ทั้งบริเวณสนามหลวง และสฎป
 วิรชน อนุสรณ์สถาน 14 ต.ค. เนื่องจากมีฝนตก โดยในเวลา 18.00 น. ณ หอประชุมธรรมศาสตร์
 มีการจัดมหกรรมศิลปวัฒนธรรมลูกทุ่ง มีศิลปินลูกทุ่งเข้าร่วมจำนวนมาก อาทิ กุ้ง-สุธีราชย์, เอกชัย ศรีวิชัย,
 ช่าย-เมืองสิงห์, ไหวพจน์ เพ็ชรสุพรรณ, บุญโฑน คนหนุ่ม, พามะลา เบาว์เด็นท์, จิงหรีดขาว วงษ์ไทรญ

สำหรับกิจกรรมในวันที่ 14 ต.ค. เริ่มต้นตั้งแต่ช่วงเช้าเป็นต้นไป มีการจัดกิจกรรมทางศาสนา เวลา 06.30 น.
 บริเวณหน้าอาคารรัฐสภา 2 และในเวลา 08.09 น. บริเวณพระบรมราชานุสาวรีย์รัชกาลที่ 7
 จะมีพิธีประกาศอิสรภาพ 14 ต.ค. เป็นวันสำคัญของชาติ โดยเวลา 08.00 น. จะมีการเคลื่อนขบวนของ
 ประชาชน ตามเส้นทางประวัติศาสตร์ ไปยังอนุสรณ์สถาน 14 ต.ค. และเวลา 11.15 น. นายเสกสรรค์
 ประเสริฐกุล จะทำการปาฐกถา บริเวณสฎปวิรชนอนุสรณ์สถาน 14 ต.ค. ส่วนในภาคปายจะเป็นกิจกรรม
 มหกรรมศิลปินวัฒนธรรม บริเวณมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

โดย end [14 ต.ค. 2546 , 23:23:21 น.] 

ขอเชิญแสดงความคิดเห็น

จาก : *

อีเมล : หากไม่ต้องการให้เว้นว่าง

ICQ : หากไม่ต้องการให้เว้นว่าง

ภาพประกอบ : หากไม่ต้องการให้เว้นว่าง

รายละเอียด :

Icon Toy * *

Special command กรุณาคลิก Post message เพียงครั้งเดียว....

[สนใจติดต่อโฆษณา](#)

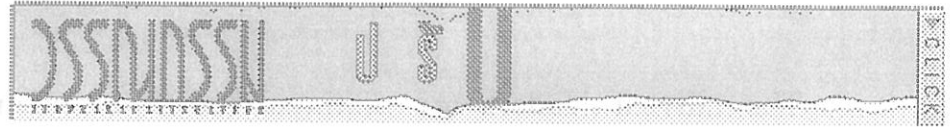


ด้วยใจอาสาเพื่อสังคม ก่อเกิด
บุญบารมีไว้เป็นมรดกไว้สืบ



HOME EDITOR TEAM WEBBOARD CONTACT US

ปีที่ 12 ฉบับที่ 593 วันที่ 13 ต.ค. - 19 ต.ค. 2546



14 ตุลาคม..สงคราม 'กิตติขจร' ชาติแปลประวัติศาสตร์ที่ต้องชำระ กับ 'ความจริง' ที่มิอาจปฏิเสธ

ถ้าเราเหลียวมองการครบรอบ 30 ปี เหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 มิได้ถูกการประสมความร่วมมือทางเศรษฐกิจในเอเชีย-แปซิฟิก ครั้งที่ 11 หรือเอเปค เบี่ยงเบนความสนใจ บางทีข้อเท็จจริงและความจริงจากเหตุการณ์เมื่อ 30 ปีที่แล้ว อาจจะกลายเป็นประเด็นที่ต้องกลับมาถกเถียงอีกครั้ง โดยเฉพาะเมื่อตระกูล 'กิตติขจร' ยกแผงออกมาเคลื่อนไหวปลดแอกความบาปทางประวัติศาสตร์ของตระกูลอีกครั้ง

ใช่แล้ว 'อีกครั้ง' เพราะนี่ไม่ใช่ครั้งแรกในช่วง 30 ปี หลังเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 ในภาวะฝ่ายขวาฟาร์มฝ่ายซ้ายได้
อยู่หมัด

พ.อ.ณรงค์ กิตติขจร 1 ใน 3 จำเลยทางประวัติศาสตร์ หรือ 1 ใน 3 ทหาร ได้ให้สัมภาษณ์ 'รงค์ วงษ์สวรรค์ ดีพิมพ์ เป็นพ่อค้เกิดบู้ค้อ 'เมืองข้าง ฟันเอกณรงค์ กิตติขจร (ผู้การไม่มีปิ่น) เปิดเผยข้อเท็จจริงในเหตุการณ์ 14 ตุลา (ในมุมมองของผู้ถือปืน) โดยปฏิเสธอย่างแข็งขันว่า ข้อกล่าวหาที่ว่าตนเองขึ้นเฮลิคอปเตอร์แล้วใช้ปืนกราดยิงนักศึกษาประชาชนที่กรมสรรพากร ในเหตุการณ์นองเลือดวันที่ 14 ตุลา เป็นเท็จโดยสิ้นเชิง พร้อมกับวิเคราะห์การสิ้นอำนาจของตนว่ามาจากความขัดแย้งในศูนย์กลางอำนาจขณะนั้น

การยืนยันปฏิเสธข้อกล่าวหาดังกล่าวเป็นมาอย่างต่อเนื่อง เช่นเดียวกับการยื่นคำร้องขอคืนทรัพย์สินที่ถูกยึดในทุกๆ รัฐบาล กระทั่งคุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี (บุตรสาว จอมพลถนอม กิตติขจร) ได้ดีพิมพ์บันทึกชีวิตและบทบาทของตระกูลต่อเหตุการณ์ 14 ตุลา ขึ้นอีกครั้งในชื่อ 'กั๊งหันต้องลม'

จอมพลถนอม กิตติขจร เป็นที่รักดังดวงใจของคนในตระกูลกิตติขจรอย่างยิ่ง อย่างน้อยก็นับเนื่องมาจากรุ่นหลานในขณะนั้น ไม่ต้องสงสัยเลยว่าในวัยชรา 92 ปีของจอมพลถนอม เหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 และการพังทลายของรากฐานอำนาจของตระกูล ที่เปลี่ยนชีวิตจากความรุ่งโรจน์มาเป็นความเหงาเศร้าซึม ยังคงเป็นบาดแผลที่ติดตรึงอยู่ในชีวิตของจอมพลผู้เฒ่า ที่ยากจะตอบคำถามกับลูกหลานว่า ทำไมคนในสกุล กิตติขจร จึงมีอาจผาดได้ในสังคมไทยอย่างไม่ต้องมีคำถามจวบจนทุกวันนี้

เช่นเดียวกับ พ.อ.ณรงค์ กิตติขจร ที่ต้องรับผิดชอบในชะตากรรมหรือกล่าวอีกอย่างว่า 'ผลกรรม' นี้ จะต่างกันก็ตรงที่ พ.อ.ณรงค์ ยังคงมีแรง และในวาระ 30 ปีของเหตุการณ์

จึงเป็นอีกครั้งของความพยายามเคลื่อนไหวใหญ่ของตระกูล เพื่อชิงเขียนประวัติศาสตร์ และคราวนี้ในรูปแบบความพยายามทำให้เป็นวิชาการ โดยอาศัยบทบาทความร่วมมือจากนักวิชาการทางด้านประวัติศาสตร์อย่าง เทพมนตรี ลิมพพยอม เป็นหัวหน้าหอสำคัญ ดัดตรงเข้าไปที่การผูกขาดการเขียนประวัติศาสตร์ของ 'คนเดือนตุลา' ผ่านหนังสือและวีซีดีในชื่อ 'โลกครบ 14 ตุลา ตักแด่ประวัติศาสตร์การเมืองไทย' และบันทึกการสอบสวนจากสำนักงานอัยการพิเศษที่เขาอ้างว่า ยังไม่เคยได้รับการเปิดเผยมาก่อน

ทว่า งานของ เทพมนตรี กลับมีจุดอ่อนอย่างยิ่ง ประการหนึ่งและประการสำคัญ คือ การตั้งธงเพื่อการชำระล้างบาดแผลให้กับตระกูลกิตติขจร ประการสอง คือ มุมมองและโลกทรรศน์ ที่เลือกจะเข้าใจหัวใจจิตหัวใจและชะตากรรมของคนในตระกูลกิตติขจร โดยปราศจากความพยายามทำความเข้าใจบริบทสังคม ความคิด พัฒนาการ ตลอดจนอารมณ์ของนิสิต นักศึกษา ประชาชนที่มีต่อผู้ฝักใฝ่ในสมัยนั้น ไม่ว่าจะในระดับปัจเจกของประชาชนเดินเท้า ในระดับขบวนการนิสิตนักศึกษา หรือในระดับการเคลื่อนไหวทางการเมืองของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย

ในฉบับ

ม.ก. นลภกสิวิ
จากคู่มือ
สุทธิชัย หยุ่น
ในเล่มสัปดาห์
ถอดรหัสข่าว
เรื่องจากปก 1
เรื่องจากปก 2

ในกระแส

ข่าววิเคราะห์ (1)
รายงานพิเศษ (1)
สัมภาษณ์พิเศษ (1)
คนละคราว คนละคราง
ค.คนหลังข่าว
Mekong Corridor
เกมยื้อให้กระแส

ทัศนะวิจารณ์

หมายเหตุการณ์
จลลภ
สุนันท์ ศรีจันทร์
ธเนศ อาชโรสุวรณ์
บทความพิเศษ
เรื่องไม้ๆ นึกเขียนนอก
สุจินต์ จันทร์นวล
ธรรมภาณีวิวัฒน์
โสภณ องค์การ
คิดอย่างไทย
พิณิจไทย
เทพชัย ทรัพย์
แลไม่ข้างหน้า
คลื่นแห่งสังคม
บ้านนอก-เมืองนอก
โค้งสุดท้ายปฏิรูปฯ
รร.นลภกสิวิต่าง
Bizmag Show

ต่างประเทศ

ข่าวต่างประเทศ (1)
ข่าวต่างประเทศ (2)
บุคคลโลก
แกะกล่อง
สารคดีต่างแดน

วรรณกรรม

สิงห์สนามหลวง
เรื่องจริง รุ่งศรี
เรื่องสั้น
ห้องใต้หลังคา
กวีทรรศน์
ยบทันทีกวี
ที่เลี้ยงนอกเวที
บันทึกจากข้างบาททาง
แผ่นดิน/เมืองใหม่
อ่านออกเสียง
นวนิยาย

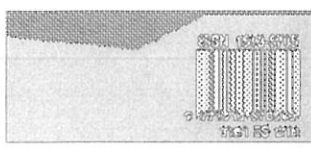
ปกพิเศษ-บันเทิง

ราศีแห่งดาว

ไอซี เทนเมนท์
 มีชัยหลงเหลือ
 กฤษณเสาวลูก
 โฉมของคนรักสัตว์
 สัปดาห์นี้มีอะไร
 ยนต์กรรวม
 ทอดน่องทองนาบ
 รัตนภระเส็น
 ชูเกียรติ ฉาไรสง
 พื้นที่โฆษณา
 Pictures Tell Stories
 ในโลกไซลาน
 Lowmantic Letter
 ทรูเพลงภาคใต้
 ฮุย... ้วย
 สกานิติจีวัล
 Romance Charm...
 ชิงกันและกัน
 คนกับต้นไม้
 มันก็กินหลังไม่สดามแดง

ภาพยนตร์-ดนตรี-ศิลปะ
 นันทขว้าง สิริสุนทร
 ร้อยอัลบั้มแจ๊ส
 วิจิตร บุญชู
 ศิลปกรรมวัฒนธรรมวิจารณ์
 อิมกอนดูทงฮา
 อเนก นาวิกมูล
 ชื่นชมมาลเดวาร์
 บรรทัด 5 เส้น
 เพลงกลางแจ้ง
 นอกลอมนั่ง
 โลภภรรยา
 ฤดูกาล
 วินัย ดะสนีห์
 นิทานอาหาร
 คลินิกรัก "หมอนพันธ์ศักดิ์"
 จิตรา กอนันทเกียรติ
 สมชาย ใจดีเยี่ยม
 เลื่อยไปเรื่อย
 Appetite ...

กีฬา
 กีฬา



เมื่อเทพมนตรี และ 'กิตติขจร' พุด (อีกครั้ง) และเพื่อให้การพุดครั้งนี้มีความหมายและลึก จึงน่าจะเป็นโอกาสอีกครั้งที่ผู้อ่านจะได้ชวนรำลึกถึงเหตุการณ์ 14 ตุลา โดยเฉพาะ '14 ตุลา' ในฉบับที่ว่าด้วยบทบาทของศูนย์กลางอำนาจ อันมี ถนอม-ณรงค์-ประภาส เป็นแกนกลาง อันเป็นจุดสำคัญที่ทำให้เกิดการนองเลือดในครั้งนั้น

0 0 0

หลังจ่อมพล ป. พิบูลสงคราม กลับสู่อำนาจโดยการรัฐประหารของจอมพลผดุง พหลหะวัง ในปี 2490 จอมพล ป. คงไม่รู้อีกว่า นั่นคือความผิดพลาดครั้งใหญ่ที่ทำให้การอภิวัฒน์เปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อปี 2475 ที่ตนเองมีส่วนอย่างสำคัญต้องไร้ความหมายไปอย่างสิ้นเชิง เพราะการรัฐประหารครั้งนั้นไม่เพียงแต่เปิดทางให้กับกองทัพนำเอาอาวุธและกองกำลังขึ้นมาใช้ในฐานะประจักษ์พยานของการก้าวสู่อำนาจทางการเมือง ยังได้สร้างบทบาทสำคัญให้กับนายทหารการเมืองที่คุมกำลังสมัยนั้น คือ พ.อ.สฤษดิ์ ธนะรัชต์ พ.อ.ถนอม กิตติขจร และ พ.อ.ประภาส จารุเสถียร

ยิ่งมีบทบาทเกิดขึ้น บทบาทของ พ.อ.สฤษดิ์ ยิ่งถนัดถนัดมากขึ้นเท่านั้น ยิ่ง พ.อ.สฤษดิ์ เลื่อนขั้นเท่าไร ถนอม-ประภาส ก็เลื่อนตาม จากการคุมกำลังในกรมทหารราบที่ 1 เลื่อนเป็นผู้บัญชาการกองพลที่ 1 รักษาพระองค์ เลื่อนเป็น แม่ทัพภาคที่ 1 เลื่อนขึ้นไปเป็นรองผู้บัญชาการทหารบก แล้วไปเป็น ผู้บัญชาการทหารบก เป็นลำดับขั้น ผูกกันเป็นเสมือนทายาทสืบทอดตำแหน่งทางทหาร และตกทอดจนเป็นจาร์ติการถึงนายทหารรุ่นหลังอย่าง กฤษณ์ สีวะรา, เกียรติ ไกร อัดตะนันท์ พร้อมๆ การมีตำแหน่งรัฐมนตรีในกระทรวงสำคัญ และพร้อมๆ กับการแสวงหาและการขยายอำนาจทางเศรษฐกิจ

จวบจนปี 2501 จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ทำการรัฐประหาร (แต่เรียกว่า การปฏิวัติ) ก้าวขึ้นเป็นนายกรัฐมนตรี โดยยังคงดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารบก ผนวกกับตำแหน่งผู้บัญชาการทหารสูงสุด (ที่รื้อฟื้นขึ้นมาใหม่) พล.อ.ถนอม เป็นรองผู้บัญชาการทหารบก รองผู้บัญชาการทหารสูงสุด รองนายภา ควบคุมรัฐมนตรีกลาโหม ส่วน พล.ท.ประภาส เป็นรัฐมนตรีมหาดไทย กินตำแหน่งแม่ทัพภาคที่ 1 ส่วนตำแหน่งผู้บัญชาการกองพลที่ 1 เป็นของ พล.ต.กฤษณ์ สีวะรา

สายสัมพันธ์ของสฤษดิ์ กับถนอม ประภาส อาจเป็นในแง่ของการบังคับบัญชา แต่กับถนอม-ประภาส ได้สร้างสัมพันธ์กันเป็นเครือญาติ เมื่อ ณรงค์ ได้แต่งงานกับลูกสาวประภาส

เมื่อจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ เสียชีวิตในปี 2506 ในขณะที่ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี จอมพลถนอม ก้าวขึ้นมาสวมตำแหน่งนายกรัฐมนตรีแทน และอีกปีถัดมา ก็มอบตำแหน่งผู้บัญชาการทหารบก และรัฐมนตรีมหาดไทย ให้กับ พล.อ.ประภาส โดยจอมพลถนอมยังคงครองรัฐมนตรีกลาโหม และผู้บัญชาการทหารสูงสุด มีกฤษณ์เป็นรองผู้บัญชาการทหารบก และเป็นเขนนั้นมาจนกระทั่งจาร์ติการเลื่อนลำดับขั้นที่ว่า มีแนวโน้มจะถูกสั่นคลอน จากการเติบโตใหญ่ของ พ.อ.ณรงค์ บุตรชายของจอมพลถนอม นั่นเอง

อย่าลืมว่า ขณะที่การสืบทอดอำนาจทางการเมือง เป็นไปในหมู่วงศาคณาญาติและคณะทหาร ความสัมพันธ์ทางการเมืองที่ผู้มีอำนาจมีกับประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของประเทศ อยู่บนกติกาที่เรียกว่า ธรรมนูญการปกครองแผ่นดิน ที่ผู้มีอำนาจยกร่างขึ้นเอง ขณะเดียวกันก็ดำรงอยู่ท่ามกลางสงครามเย็นของมหาอำนาจ และการกลัวภัยคอมมิวนิสต์ ซึ่งมีรูปธรรมอยู่บนการปราบปรามประชาชน แสวงหาประโยชน์เข้าหมู่เหล่าโดยที่ไม่เคยคิดถึงมือประชาชน (เพราะไม่มือใครจะต้องแคร์ประชาชน) จึงไม่แปลกที่จะนำมาซึ่งความไม่พอใจให้กับประชาชน

สำหรับประชาชนทั่วไป ความไม่พอใจนี้แสดงออกด้วยการไม่ชอบรัฐบาล แต่สำหรับปัญญาชนไทย การเปลี่ยนรัฐบาลผ่านกระบวนการสืบทอดอำนาจแบบทายาทไม่ได้เป็นการแก้ปัญหา และนั่นนำมาสู่กระแสกดดันเรียกร้องให้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญ ขณะที่แนวทางการต่อสู้และเผยแพร่อุดมการณ์สังคมนิยมของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ก็ยังคงดำเนินต่อไปโดยใช้เขตป่าเขาเป็นฐานที่มั่น

ปี 2511 รัฐบาลจอมพลถนอม ทนกระแสกดดันไม่ไหว จึงมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญ และเปิดให้มีการเลือกตั้งในปี 2512 แต่ก็ป็นรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจกับฝ่ายบริหารมาก คณะรัฐมนตรีไม่จำเป็นต้องมาจากสภา วุฒิสภาซึ่งมาจากการแต่งตั้งมีอำนาจทัดเทียมกับ ส.ส. และการอภิปรายไม่ไว้วางใจเพื่อล้มรัฐบาลก็ทำได้โดยใช้เสียงกึ่งหนึ่งของทั้งสองสภา ซึ่งเท่ากับ 'เป็นไปไม่ได้' ขณะที่รัฐบาลสามารถยุบสภาเมื่อไรก็ได้

แม้อำนาจคณะรัฐบาลทหารจะยังมีอยู่มาก ส.ส.ในสังกัดพรรคสหประชาไทยของจอมพลถนอมก็คุมเสียงข้างมากในสภา แบ่งเป็นกลุ่มถนอม-พล.ต.ต.สง่า กิตติขจร-พล.อ.แสวง เสนาณรงค์ 55 คน กลุ่ม พล.อ.ประภาส 50 คน พล.อ.กฤษณ์ 10 พล.ต.อ.ประเสริฐ รุจิรวงศ์ 5 พล.อ.อ.ทวี จุลละทรัพย์ อีก 5 คน รวม 125 คน กระทั่งปี 2514 รัฐบาลจอมพลถนอม ก็ยังทำการรัฐประหารรัฐบาลตัวเอง ไม่มีรัฐธรรมนูญ ไม่มีสภาผู้แทนฯ ซึ่งไม่เพียงแต่สร้างความผิดหวังให้กับประชาชน แม้แต่ในคณะทหารก็เกิดรอยร้าวลึกขึ้น นั่นเป็นเพราะว่า พล.อ.แสวง เสนาณรงค์ ที่เป็นฝ่ายวิชาการและที่ปรึกษาให้จอมพลถนอม หรือแม้กระทั่ง พล.ต.ต.สง่า ที่เป็นน้องชายจอมพลถนอมเองได้คัดค้านการรัฐประหารครั้งนั้น ทว่ามิอาจต้านแรงหนุนจาก พ.อ.ณรงค์ ผู้เป็นบุตรชายได้นั่นเอง

เมื่อบทบาทของ พ.อ.ณรงค์ โดดเด่นข้ามหน้าข้ามตาเช่นนี้ กลุ่มทหารตำรวจอย่าง 'แสวง-สง่า-กฤษณ์-ประเสริฐ-ทวี' ที่อยู่ในตำแหน่งเดิมมานานเกือบ 10 ปี และเคยมีพื้นที่บทบาทในสภา มีความหวังจะได้ทำตามจาร์ติการสืบทอดตำแหน่งจะรู้สึกอย่างไร

อำนาจของ พ.อ.ณรงค์ บุตรชายคนโตจอมพลถนอม ลูกเขยจอมพลประภาส มีขึ้นอย่างมากภายหลังการรัฐประหาร 2514 ลูกชายหัวแก้วหัวแหวนคนนี้ได้รับการเอาอกเอาใจจากบิดาและพ่อตาอย่างออกหน้าออกตา ไม่เพียงแต่ถือหาง คดีฟ้องบ่อนขามตำรวจที่หลักสี่ บางเขน เขายังได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้บังคับการกรมทหารคุมกำลังอย่างราบที่ 11 เข้าสู่เส้นทางเติบโตเป็นผู้บัญชาการทหารบก ซึ่งอาจหมายถึงได้เป็นนายกรัฐมนตรี ขณะที่เพื่อนนายทหารร่วมรุ่น จปร.5 ของ พ.อ.ณรงค์ เพิ่งจะกลับมาจากสงครามอินโดจีน ไม่นานยังได้รับแต่งตั้งเป็นเลขาธิการคณะกรรมการต่อต้านการทุจริตและคอร์รัปชันในวงราชการ หรือ กตป. มีอำนาจล้นและตรวจสอบหน่วยราชการทุกหน่วย

ผลงาน ใน กตป. เข้าตาประชาชนหลายครั้ง โดยเฉพาะกับเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสินค้าอุปโภคบริโภค อย่างน้ำตาลเถื่อน แต่ไม่ว่าจะด้วยเหตุอันใด หนึ่งในตำแหน่งนี้ก็มีพิน 'ปราบปรามข้าราชการเมืองฝ่ายตรงข้าม ละเลยการตรวจสอบกลุ่มพวกพ้องตนเอง' ดังปรากฏว่า กลุ่ม พล.อ.กฤษณ์ หรือคนของ พล.ต.อ.ประเสริฐ คือ พล.ต.อ.ม.ร.ว.เจตจันทร์ ประวิตร ถูกกลั่นแกล้งและสอบสวน

ต้องอย่าลืมว่า ความรู้สึกร่วมในฐานะ 'รุ่น' ทหารยังไม่เกิดขึ้นในขณะนั้น พ.อ.ณรงค์ ไม่เคยได้รับการเรียกขานว่า เป็นผู้นำรุ่น 5 เหมือน พล.อ.สุจินดา คราประยูร

จปร. รุ่น 7 ที่รวมกลุ่มแน่นหนา เป็นกลุ่มยังเติร์กในเวลาต่อมา ก็ยังไม่กลับจากสงครามอินโดจีนด้วยซ้ำ มีเพียง พ.ต.มบุญ รูปขจร เท่านั้นที่คุมหน่วยรถถังเกียกกาย และนำรถถังออกมาในเหตุการณ์ 14 ตุลา ตามคำสั่งที่ได้รับจากผู้บังคับบัญชา

ความพยายามผูกโยงเหตุการณ์ 14 ตุลา เป็นความขัดแย้งระหว่างรุ่น 7 สร้างสถานการณ์ล้ม รุ่น 5 ที่นำโดย พ.อ.ณรงค์ เหมือนการอธิบายเหตุการณ์พฤษภาทมิฬ 2535 ของนักประวัติศาสตร์บางท่าน จึงเท่ากับการจับแพะชนแกะ

ความไม่พอใจ พ.อ.ณรงค์ ไม่เพียงแต่เกิดขึ้นในวงการทหารและราชการ นักศึกษาประชาชนทั่วไปก็เช่นเดียวกัน ไม่พอใจจนกระทั่งกลายเป็นข่าวลือเกี่ยวกับนายทหารคนนั้นว่า "พ.อ.ณรงค์จะเป็นประธานาธิบดีคนแรกของประเทศไทย" เลยทีเดียว

เมื่อเป็นเช่นนี้ พ.อ.ณรงค์ จึงโดดเดี่ยวอย่างยิ่ง และโดดเดี่ยวจนถึงขีดสุดทันที เมื่อเกิดกรณีไปราชการลับที่ทุ่งใหญ่นเรศวร ทว่า กลับกลายเป็นการพาดาราไปล่าสัตว์ (อ่านเรื่องประกอบ หน้า 18) จนกลายเป็นคำเสียดสีที่นักศึกษาการเมืองนำมาใช้กับการต่ออายุจอมพลถนอม นำมาสู่การขับนักศึกษา 9 คนออกจากมหาวิทยาลัย และเป็นชนวนให้เกิดการประท้วงครั้งใหญ่ของนักศึกษา กระทั่งก่อตัวเป็นการเรียกร้องรัฐธรรมนูญ

มองอย่างเข้าใจสังคมไทยสมัยนั้น ที่ยังคิดว่า 'รัฐธรรมนูญคือ ลูกชายจอมพล ป. พิบูลสงคราม' การออกมาชุมนุมเรียกร้องรัฐธรรมนูญ จึงไม่เพียงต้องการรัฐธรรมนูญเท่านั้น แต่เป็นการแสดงออกถึงความไม่ต้องการ ณรงค์ และรัฐบาลถนอม-ประภาส อีกต่อไป

หากใครที่คิดว่าประชาชนเรือนแสนเรือนล้านต้องการเพียงรัฐธรรมนูญ ไม่ต้องการล้มรัฐบาลเผด็จการทหาร จึงเป็นการคิดที่ไม่สอดคล้องกับอารมณ์ความรู้สึกของผู้คนที่ร่วมเดินขบวนอยู่ในเหตุการณ์วันนั้นเท่าไรนัก

แม้อาจจะจริงที่ว่ามือที่ 3 ที่ทำให้เกิดการจลาจลจนต้องปราบปราม แต่การปราบปรามนั้นจะไม่ผลเป็นการล้มรัฐบาลเลย หากประชาชนยังต้องการรัฐบาลอยู่ และยิ่งจะเกิดการปราบปรามอย่างหนัก หากไม่เกิดความขัดแย้งในหมู่คณะทหารอันเนื่องมาจากความไม่พอใจที่สะสมมาจากการปกครองระบอบเครือญาติ 'กิตติขจร'

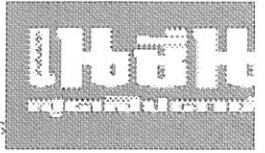
เพราะหากไม่มีความไม่พอใจรัฐบาล ไม่มีความไม่พอใจ ถนอม-ณรงค์-ประภาส ในหมู่ทหาร กลุ่มทหารของ พล.อ.กฤษณ์ สีวะรา อาจจะเข้าร่วมปราบปรามประชาชนอย่างหนัก แทนที่จะเดินเข้าไปบอก ถนอม-ณรงค์-ประภาส ให้สละตำแหน่งและออกนอกประเทศอย่างที่มีการบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์

30 ปีล่วงมา เครือญาติของตระกูล 'กิตติขจร' ก็ยังคงพยายามล้างตราบาปจากเหตุการณ์วันนั้นให้กับตระกูลแบบผิดทางอยู่นั่นเอง

(อ่านสัมภาษณ์พิเศษ : เทพมนตรี ลิปพยอม หน้า 26)



ฉบับนี้มาจาก... กทม.กรุงเทพฯ
ฉบับนี้มาจาก... กทม.กรุงเทพฯ



HOME EDITOR TEAM WEBBOARD CONTACT US

ปีที่ 12 ฉบับที่ 593 วันที่ 13 ต.ค. - 19 ต.ค. 2546

ในฉบับ
ม.ก. นลภกสว
จากผู้อ่าน
สุทธิชัย หยุ่น
ในรอบสัปดาห์
ถอดรหัสข่าว
เรื่องจากปก 1
เรื่องจากปก 2

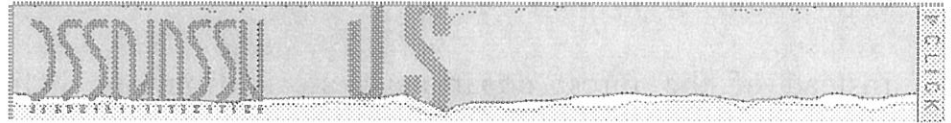
ในกระแส
ข่าววิเคราะห์ (1)
รายงานพิเศษ (1)
สัมภาษณ์พิเศษ (1)
คนละคราว คนละคราง
ค. คนหลังข่าว
Mekong Corridor
เกินเถียงให้กระแส

ทัศนะวิจารณ์
หมายเหตุการณ์
จลลกอ
สุรินทร์ ศรีจันทร์
ธนศ อาภรณ์สุวรรณ
บทความพิเศษ
เรื่องไม่ๆ นักเขียนนอก
สุจินต์ จันทร์वाल
ธรรมภาวิวัฒน์
โสภณ อังศ์การ
คิดอย่างไทย
ศุภกิจไทย
เทพชัย หกร่อง
แลไปข้างหน้า
คลื่นแห่งสังคม
บ้านนอก-เมืองนอก
โค้งสุดท้ายปฏิรูป
รร. นลภกหน้าต่าง
Bizmag Show

ต่างประเทศ
ข่าวต่างประเทศ (1)
ข่าวต่างประเทศ (2)
บุคคลโลก
แกะกล่อง
สารคดีต่างแดน

วรรณกรรม
สิ่งห้สนามหลวง
เรื่องรอง รุ่งโรจน์
เรื่องสั้น
ห้องใต้หลังคา
กวีพรรณ
บทมันพิภพวิไล
ที่เลื่องลือนอกเวที
บันทึกจากข้างมาทาง
แผ่นดิน/เมืองใหม่
อ่านออกเสียง
นวนิยาย

ปกิถุณะ-บันเทิง
ราศีแห่งดาว



'กฤษณ์-วิฑูรย์' พระเอกหรือผู้ร้าย?

เวลาล่วงผ่านไป 3 ทศวรรษ เหตุการณ์วันที่ 14-15 ตุลาคม 2516 หากมีการสร้างเป็นภาพยนตร์ใหม่ ที่ไม่ใช่เรื่องของคนใดคนหนึ่ง ก็อาจจะต้องมี 2 เวอร์ชัน คือ '14 ตุลา..' ฉบับครอบครัว 'ถนน-ประชาส-ณรงค์' กับ '14 ตุลา..' ของภาคประชาชน

และในปีที่ พ.อ.ณรงค์ กิตติขจร ได้ลุกขึ้นมาเขียนประวัติศาสตร์ใหม่ โดยระบุถึงการความขัดแย้งในกลุ่มผู้กุมอำนาจการเมือง-การทหารเวลานั้น อันนำไปสู่การทำ 'รัฐประหารเงียบ' โคนล้มรัฐบาลจอมพลถนอม

พ.อ.ณรงค์ ไม่ลังเลเลยที่จะบอกว่า "พล.อ.กฤษณ์ สีวะรา หักหลังพอมม"

ทั้งที่ก่อนหน้านี้ พล.อ.กฤษณ์ สีวะรา ผู้บัญชาการทหารบกเวลานั้น เป็นนายทหารคนหนึ่งที่ได้รับการกล่าวขานว่าเป็น 'ฮีโร่' ผู้อยู่เบื้องหลังการกดดันให้ครอบครัว 'ถนอม-ประชาส-ณรงค์' เดินทางออกนอกประเทศ

หลายปีก่อน พล.ต.ต.สง่า กิตติขจร น้องชายจอมพลถนอม ก็เคยเล่าให้นักข่าวฟังว่า สำหัง พล.อ.กฤษณ์ สีวะรา คนเดียวไม่น่าจะแข่งข้อกับ 2 จอมพลได้ จึงตั้งข้อสังเกตไปที่ 'นายทหารคนหนึ่ง' ซึ่งทำงานร่วมกับซีไอเอ หน่วยสืบราชการลับสหรัฐ ในการจัดตั้งกองกำลังทหารรับจ้างไปรบที่สมรภูมิเมืองลาว

นายทหารคนที่ว่านี้ คือ พล.ต.วิฑูรย์ ยะสวัสดิ์ นายทหารประจำกองบัญชาการทหารบก (ยศและตำแหน่งเวลานั้น)

'เนชั่นสุดสัปดาห์' จึงขอย้อนรอยเส้นทางชีวิตทหารของ 2 นายทหาร ที่ตกเป็น 'จำเลย' ในหน้าประวัติศาสตร์ใหม่ของตระกูลกิตติขจร-จารุเสถียร อีกครั้งหนึ่ง

0 0 0

ในอดีตนั้น พล.อ.กฤษณ์ สีวะรา มีสายเลือด 'ทหาร' อยู่เต็มตัว ด้วย 'ตา' คือ พ.อ.พระยาวิเศษสังฆาดา และ 'บิดา' คือ ร.ต.ชิต สีวะรา

แม้เมื่อยังเด็กจะมีรูปร่างเล็กบาง ผิวขาว หน้าตาสวยคล้ายผู้หญิง ซึ่งก็ถึงขนาดที่เจ้าจอมมารดาทับทิมพระมารดาของกรมหลวงนครไชยศรีสุรเดชทรงตั้งชื่อให้ว่า 'ละออ' และต่อมาเปลี่ยนเป็น 'บุญชุม' เมื่ออายุได้ 3 ขวบ เปลี่ยนเป็น 'กฤษณ์' เมื่อเป็นร้อยเอก และเป็น 'กฤษณ์' เมื่อเป็นพันโท

ประกอบกับบิดา มารดา ต้องการให้เรียนวิชาทหารด้วย ด.ช.บุญชุมจึงเข้าโรงเรียนนายร้อยชั้นประถม แต่ก็ได้แค่ชั้นเตรียม 3 เพราะทางราชการยุบโรงเรียนซะก่อน ด.ช.บุญชุมจึงต้องหนีไปเรียนโรงเรียนมหาดเล็กหลวง (วชิราวุธวิทยาลัย) และเทพศิรินทร์ ตามลำดับ

เมื่อจบชั้นมัธยมแล้ว จึงเข้าไปเรียนที่โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เป็นรุ่นที่ 33 เลขประจำตัว 4061

เส้นทางเหล็กของนักเรียนนายร้อยบุญชุม สีวะรา ก็คือ ดิถยศรีอยุธยาเมื่อปี 2479 เป็นร้อยเอกกฤษณ์ปี 2485 เป็นพันเอกกฤษณ์ปี 2496 และก้าวขึ้นเป็นนายพลจัตวาปี 2499

ไอที เทนเม้นท์
 ศึกษาลงเหยื่อ
 กฤษณาล้างลูก
 โขนของคนรักสัตว์
 สัปดาห์นี้มีอะไร
 ยนต์กรรม
 ทอดนึ่งของเวบ
 ริงนกรกระเด็น
 ชูเกียรติ ฉาโรสอง
 พื้นทีโฆษณา
 Pictures Tell Stories
 ในโลกโซลาน
 Lowmantic Letter
 ครุพลกาศได้
 ผู้... วาย
 สยามิธิจิตล
 Romance Charm...
 ซึ่งกันและกัน
 คนกับต้นไม้
 มันก็กลิ้งไม่ศรัทธา

ภาพยนตร์-ดนตรี-ศิลปะ
 นันทขว้าง สิริสุนทร
 ร้อยยัลมีมีแจ๊ส
 วิจิตร บุญชู
 ศิลปกรรมวัฒนธรรมวิจารณ์
 อิมกอลนดูหงง
 อเนก นาวิกมูล
 ชีเนกาลแควร์
 บรรทัด 5 เส้น
 เพลงกลางแจ้ง
 ออกจลนเบิ่ง
 โลภภาษา

สุขภาพ
 วินัย ดะสันท์
 นิทานอาหาร
 คลินิกรัก "หมอนั่นฮั้วฮักดี"
 จิตรา กลอนนทเกียรติ
 สมหมายใจลิ้เขี้ยว
 เลือยไม่เรื้อย
 Appetite ...

กีฬา
 กีฬา



เป็น พ.บ.พ.ล.1 รอ. ปี 2500 แม่ทัพภาค 2 ปี 2503 แม่ทัพภาค 1 ปี 2506 พช.พ.บ.ท.บ.ปี 2508 รองพ.บ.ท.บ.ปี 2509

1 ตุลาคม 2516 เป็น พ.บ.ท.บ. และปี 2517 ควบตำแหน่ง วิชาการ พ.บ.ส.ส.อีกหนึ่งตำแหน่ง ก่อนจะเกษียณอายุเป็น
 นายทหารนอกราชการ เพื่อรับบำเหน็จบำนาญ สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม ในอีก 1 ปีต่อมา

0 0 0

จะว่าไปแล้ว ชื่อเสียงของ พล.อ.กฤษณ์ โดดเด่นขึ้นมาในช่วงเหตุการณ์วันที่ 14 ตุลาคม 2516 ซึ่งในหนังสือ 'ระลอก
 งานพระราชทานเพลิงศพ พล.อ.กฤษณ์ สีวะรา' นายกาษฎรญา ธรรมศักดิ์ เขียนคำรำลึกไว้ว่า

"...ฉะนั้นความวุ่นในใจจึงเกิดขึ้นเป็นธรรมดาแก่บุรุษเช่นกระผม ประกอบทั้งกระผมไม่ได้อยู่ในแวดวงของการเมือง
 และการบริหารประเทศมาก่อนเลย และมิได้เคยคิดที่จะเข้าไปอยู่ในแวดวงนั้นด้วยแต่ไหนแต่ไรมา ความมีดมจนจึงยัง
 บังเกิดแก่กระผมหลายด้าน หลายประการ เริ่มแรกก็เรื่องการประกอบตัวบุคคลเป็นคณะรัฐมนตรีตามธรรมนูญการ
 ปกครองฯ ซึ่งใช้อยู่ในขณะนี้ ประกอบทั้งภารกิจที่กระผมได้รับมอบหมายในคืนวันนั้น ก็คือ ระวังเหตุการณ์ทั้งหลายที่
 ร้ายแรงในขณะนั้นให้สงบโดยเร็วที่สุด จัดให้มีรัฐธรรมนูญฉบับถาวรออกมาใช้ให้ได้ภายใน 6 เดือน และจัดให้มีการ
 เลือกตั้งที่บริสุทธิ์ ให้มีผู้แทนราษฎรเข้ามาใช้อำนาจนิติบัญญัติโดยชอบ..

"ในช่วงนี้เอง ที่ พล.อ.กฤษณ์ สีวะรา ได้เข้ามามีพระคุณแก่กระผม กระผมตัดสินใจเชิญท่านเข้ามาปรึกษาในฐานะที่
 ท่านเป็นผู้บัญชาการทหารบกอยู่ในขณะนั้น โดยเฉพาะก็เพื่อปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ประการที่หนึ่ง คือ ระวังเหตุการณ์
 ร้ายแรงให้ได้เสียก่อน แล้วกระผมก็คิดว่า รัฐบาลชุดระงับเหตุการณ์นี้ ควรจะมีลักษณะเป็น 'ยาสมานแผล' จึงได้ปรึกษา
 ท่านในเรื่องการจัดตั้งคณะรัฐมนตรีขึ้นร่วมกับมิตรชอมด้วย..."

การเข้ามาระงับเหตุร้ายในแผ่นดิน พ.ศ. นั้น ของพล.อ.กฤษณ์ มิเพียงแต่หลังจากในหลวงโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายก
 รัฐมนตรีแล้ว ในช่วงไฟสงครามกลางเมืองกำลังระอุ พล.อ.กฤษณ์น่าจะเข้ามามีส่วนร่วม 'ดับไฟ' ด้วย

ตั้งคำบอกเล่าของ พล.ต.วิฑูรย์ ยะสวัสดิ์ (ยศขณะนั้น) ที่ระบุว่าวันที่ 10 ตุลาคม 2516 ได้รับโทรศัพท์เรียกตัวจาก 'ผู้
 บังคับบัญชาชั้นสูง' ให้รับหน้าที่ไปกราบเรียนคณะรัฐบาล เพื่อขอรับรองให้รัฐบาลปล่อยตัว '13 กบฏ' ที่เรียกครองรัฐ
 ธรรมนูญ

"เราก็เข้าไปคำนับเขา ผมได้รับคำสั่งให้นำข้อเสนอมากราบเรียน หน้าด้านพูดไปยั้งจั้น ผมมีข้อเสนอมายื่น จอมพล
 ประภาสเอามือก่ายหน้าผากตัวเอง บอกว่ามีแต่คนสั่งๆ ไม่มีคนทำ ไม่มีคนรับผิดชอบ เราคิด-ฉิบหายละกู อยู่เอามือ
 ก่ายหน้าผากตัวเอง..

"อ่านเกมกัน ไฟคนละใบ แต่คนที่สั่งให้ไฟไปนี่เก่ง แต่ไม่บอกนะว่าใครสั่ง..วางหมากกันคนละใบเลย เล่นแพ้กันเลยว่ามี
 ไม่กล้าทำอะไรให้เทพ 333 เพราะถ้าล่ะก็ ฉิบหายเลย แสนคนอยู่ข้างหลัง.."

เป็นที่ทราบกันดีว่า พล.ต.วิฑูรย์ หรือ 'เทพ 333' ได้เข้าไปทำงานใน 'หน่วยผสม 333' จ.อุดรธานี ตั้งแต่ปี 2507 ซึ่ง
 หน่วยดังกล่าวถูกจัดตั้งขึ้นมาในรัฐบาลจอมพลสฤษดิ์ ภายใต้การสนับสนุนด้านเงินทุนและยุทธวิธีจ้ายจากองค์กรซีไอเอ
 เพื่อปฏิบัติการก๊อปปี้หนุ่ยช่วย 'กลุ่มทหารขวาจัด' ในราชอาณาจักรลาว

ต่อมาหน่วยผสม 333 ได้พัฒนาเป็นหน่วยทหารรับจ้าง ที่มีหน้าที่ฝึกการรบให้กับ 'ทหารมิ่ง' ของนายพลวังเปา และเข้า
 ไปรบในสมรภูมิทุ่งไหหิน โดยใช้ชื่อหน่วยว่า 'เสือพราน' มีกำลังพลนับหมื่นคน พร้อมอาวุธที่ทันสมัย

พล.ต.วิฑูรย์ จึงอ้างว่าตัวเขามี 'ศัลยกรรม' ในการต่อรองมากที่สุดขณะนั้น ที่ฝ่ายจอมพลถนอม-ประภาส จะต้อง 'ยอม'
 ตามคำร้องขอของเขา

ขณะที่ พ.อ.ณรงค์ พยายามขยายผลการจับกุม 'กลุ่มคนติดอาวุธ' 13 คนของตำรวจ สน.ชนะสงคราม ที่ดีกรม
 สรรพากร ในเหตุการณ์วันที่ 14 ตุลาคม 2516 ซึ่งฝ่ายณรงค์อ้างว่า "มีทหารป่ายิงประชาชนในถนนราชดำเนินจากบน
 ดึกสรรพากร"

จึงทำให้เข้าใจว่า 'ทหารป่า' นั่นคือ ทหารเสือพราน ของ 'เทพ 333' นั่นเอง

เมื่อเหตุการณ์สงบ มีรัฐบาลพระราชทาน พล.ต.วิฑูรย์ ได้รับการแต่งตั้งให้เป็น 'รองอธิบดีกรมตำรวจ' ยศ 'พล.ต.ท.'
 ควบกับตำแหน่งเดิมในกองทัพบก แต่เลื่อนยศเป็น 'พล.ท.' จากนั้นได้รับการแต่งตั้งเป็นรักษาการอธิบดีกรมตำรวจ
 หลังจาก พล.ต.อ.ประจวบ สุนทรากร ลาออก

0 0 0

หลังเลือกตั้ง 26 มกราคม 2518 รัฐบาล ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช (เสนีย์ 1) เข้ารับหน้าที่แล้ว แต่ไม่ได้รับความไว้วางใจ
 จากสภาฯ จึงมีการเปลี่ยนแปลงเป็นรัฐบาล ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช

วันที่ พล.อ.กฤษณ์ เกษย์ณเมื่อ 30 กันยายน 2518 ในวันรุ่งขึ้น ม.ร.ว.ศีกฤทธิ ปราโมช นายกรัฐมนตรี ก็แต่งตั้งให้ เป็น 'ที่ปรึกษาคณะกรรมการรักษาความมั่นคงภายใน' ตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2518 เป็นต้นไป ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี 222/2518 ลงวันที่ 29 กันยายน 2518

ครั้น ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช กลับมาเป็นนายกรัฐมนตรีอีกเมื่อ 20 เมษายน 2519 (เสนีย์ 2) จึงเชิญ พล.อ.กฤษณ์ เข้า ร่วมรัฐบาลด้วย ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

แต่พล.อ.กฤษณ์ สีวะรา เกิดล้มป่วยอย่างกะทันหัน จนต้องเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลพระมงกุฎฯ เมื่อ 16 เมษายน 2519 หลังจากได้รับการรักษาพยาบาลแล้ว ในขั้นแรกอาการดีขึ้นแต่แล้วกลับทรุดหนักลงเรื่อยๆ และถึงแก่อนิจกรรมด้วยโรค หัวใจขาดเลือด เมื่อ 23 เมษายน 2519 สิริรวมอายุได้ 61 ปี 28 วัน

พล.อ.กฤษณ์ถึงแก่อนิจกรรมหลังจากที่มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม (21 เมษายน 2519) เพียง 2 วัน จึงไม่มีโอกาสได้ทำหน้าที่รัฐมนตรีว่าการฯ สมดังความตั้งใจของ ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช นายกรัฐมนตรี (เสนีย์ 2)

พล.ท.วิฑูรย์ ยะสวัสดิ์ กล่าวเป็นปริศนาไว้เมื่อไม่นานนี้ว่า "ถ้า พล.อ.กฤษณ์ ไม่เสียชีวิต ก็เป็นนายกฯ พี่ก็เป็น ผบ.ทบ. ถ้าพี่เป็น ผบ.ทบ. ก็ไม่มีทางเกิดเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519"

พล.อ.กฤษณ์ จะเป็นนายกฯได้อย่างไร? และการตายของอดีต ผบ.ทบ.คนนี้ ก็ยังเป็นปริศนาจนตรมเท่าทุกวันนี้!

กรุงเทพธุรกิจ

About Us | Suggestion | Site Map | GetThaiFont | Contact Us | Privacy Policy
copyright © 2000 Nation Group / Produced & Designed by : KT Internet Dept.
All Right Reserved, Contact us : ktwebmaster@bangkokbiznews.com



๑. ทฤษฎี Foucault power relations / discourse relations
among the key members of such
community of memory
เรื่อง Nietzsche กับทฤษฎีการเขียน

คีโรตม์ คล้ามไพบูลย์ วาทกรรมสิบสี่ตุลา

พิมพ์ครั้งแรกใน มติชนสุดสัปดาห์ วันที่ 10 มกราคม 2547 ปีที่ 23 ฉบับที่ 1221

Forgetting is no mere vis inertiae as the superficial imagine;
it is rather an active and in strictest sense positive faculty of repression
Friedrich Nietzsche , On Genealogy of Morals (p.57)

ความทรงจำสั้นไหล

ถึงจะไม่ชอบงานเขียนของคุณเทพมนตรีเท่าไร ช่ายังไม่ได้มีใจฝึกฝนเผด็จการ แต่ผู้เขียนก็อดไม่ได้ที่จะแปลกใจและตั้งข้อสงสัยกับวิธีการและท่าทีซึ่งสังคมมีต่อคุณเทพมนตรี นั่นก็คือท่าหลับตาไม่รู้ไม่เห็น ไม่ให้ค่า ไม่ให้ความสนใจ และไม่ลดตัวลงไปเคียงด้วยเสียเฉยๆ หรือไม่อย่างนั้นก็คือไปเสียเลยว่างานเขียนนี้เป็นของลูกสมุนเผด็จการ ได้สต่างค์จากทรราชย์ไปหลายอัฐ อยากรดั่ง เขียนให้เพราะบ้านอยู่ใกล้กัน ฯลฯ

แน่นอนว่าความเป็นเผด็จการของผู้นำในช่วงนั้นเป็นเรื่องที่ชัดเจนจนยากจะปฏิเสธได้ และชะรอยคุณเทพมนตรีก็คงรู้ความข้อนี้ดี จึงไม่ปรากฏว่ามีส่วนไหนในหนังสือเล่มนี้ที่พยายามชี้ให้เห็นความเป็นประชาธิปไตยของผู้นำในเวลานั้นเลยแม้แต่น้อย แต่กลับหลบไปพูดอีกเรื่องว่าต่อให้เป็นเผด็จการอย่างไร นักศึกษาประชาชนที่ต่อต้านคนกลุ่มนี้ก็มีเบื้องหลังที่อันตราย

ในเชิงตรรกะนั้น ข้อความคิดเรื่องนี้ถือว่าเหลวไหลและนำไปสู่ข้อสรุปที่ไร้ความหมายในทางการเมือง เพราะหากเหตุการณ์การเมืองครั้งสำคัญอย่างสิบสี่ตุลาเป็นแค่การปะทะกันของพลังทุกฝ่ายเจ้าเล่ห์ แสนกล และชั่วร้าย หากผลักตรรกะนี้ต่อไป ข้อสรุปที่จะปรากฏในขั้นสุดท้ายก็คือประชาชนทั้งหลายไม่ควรไปยุ่งเกี่ยวกับการเมือง

คุณเทพมนตรีไม่เถียงว่าผู้นำในช่วงก่อนสิบสี่ตุลาเป็นเผด็จการหรือไม่ แต่คุณเทพมนตรีทำยิ่งกว่านั้น คือทำให้การรวมตัวของประชาชนครั้งใหญ่ที่สุดที่เคยเกิดขึ้นในประเทศนี้เสื่อมความหมาย ไร้ความสำคัญ และไม่อยู่ในฐานะจะสร้างความเป็นไปได้ให้กับการรวมพลังในอนาคตได้อีกเลย

ไม่มีใครฟังคุณเทพมนตรีในตอนนี การสำรวจความเห็นของสถาบันอะไรสักแห่งปรากฏว่าคนส่วนใหญ่เห็นว่างานของคุณเทพมนตรีเชื่อถือไม่ได้ ประชาคมไซเบอร์สเปซหลายแห่งขุดคุ้ยไปถึงภูมิหลังครั้งคุณเทพมนตรีเคลื่อนไหวเรื่องทับหลัง และหลายแห่งก็พูดไปถึงสถานะของคุณเทพมนตรีเมื่อครั้งยังสังกัดมหาวิทยาลัย

ถ้าอนาคตเป็นเรื่องที่บอกได้จากคะแนนเสียงส่วนใหญ่ในปัจจุบัน สถานะของงานเขียนของคุณเทพมนตรีชั้นนี้ก็ย่อยยับอย่างไม่มีชั้นดี แต่เราทั้งหลายก็รู้ว่าอนาคตเป็นเรื่องที่กำหนดไม่ได้ เพราะฉะนั้นก็ไม่แนเสมอไปว่าสถานะของงานเขียนชิ้นนี้ในวันข้างหน้าจะต่ำต้อยด้อยค่าเหมือนที่เป็นอยู่ในขณะนี้

บทประพันธ์ 14 เรื่องของนายทองดี / 17 คนหัวหวัด

①

ปรากฏการณ์ของการถูกหมกเหม็นและไม่ให้ค่าโดยผู้คนส่วนใหญ่ในสังคมแห่งนี้ มีสาเหตุมาจากข้อเท็จจริงที่คนส่วนใหญ่ที่ร่วมต่อสู้อยู่ในถนนราชดำเนินและท้องสนามหลวงในเหตุการณ์นั้นยังไม่ตาย ข้ำการครบรอบ 30 ปี ก็ทำให้ความทรงจำถูกตอกย้ำมากขึ้นว่าอะไรเป็นอะไร ใครตั้งพรรคการเมืองหนุนตัวเอง ใครรัฐประหารตัวเอง ใครผูกขาดอำนาจ ใครวางอำนาจวาสนา ใครแสดงท่าทีอยากประหารประหารประชาชน ฯลฯ

②

~~*~~

นอกจากผู้ร่วมเหตุการณ์ส่วนใหญ่จะยังมีชีวิตและถูกตอกย้ำด้วยความทรงจำในวาระพิเศษนี้แล้ว การที่เหตุการณ์สิบสี่ตุลามีสถานะภาพเป็น "ชัยชนะ" ก็ยังทำให้ความภาคภูมิใจส่วนบุคคลที่ผู้คนมีต่อความทรงจำสาธารณะในเรื่องนี้สูงยิ่งขึ้นไป

③

เวลาที่ผ่านไปสามสิบปี ทำให้คนที่อยู่ในเหตุการณ์กลายเป็น "ผู้ใหญ่" ในแทบทุกจุดของสังคมในสมัยนี้ และเมื่อปีจจ่ายสามข้อนี้บรรจบกัน ผลลัพธ์ที่ได้ก็คือความทรงจำสิบสี่ตุลาในแบบแผนที่ฝ่าย "ประชาชน" มีฐานะครอบงำ

ประเด็นก็คือ ปีจจ่ายสามข้อนี้ไม่ได้เป็นเรื่องที่จริงยั่งยืนจนไม่อาจถูกสั่นไหวให้เปลี่ยนแปลงได้ และถ้าปีจจ่ายเหล่านี้เป็นเรื่องที่คลอนแคลนได้ ก็ไม่แนเสมอไปว่าสิบสี่ตุลาในอนาคตจะถูกจำอย่างที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เพราะความทรงจำสิบสี่ตุลาก็เหมือนกับความทรงจำในสังคมทุกเรื่อง ที่จะถูกจดจำอย่างไร ก็ขึ้นอยู่กับกระปะทะประสานระหว่างพลังฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและเคลื่อนไหวอยู่ในการสร้างความทรงจำนั้นๆ

ลองนึกถึงการเปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อปี 2475 ดูกี่ได้ หนังสือพิมพ์หรือเอกสารสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในยุคสมัยนั้นเปี่ยมล้นไปด้วยความภาคภูมิใจในความก้าวหน้าและวัฒนาสภาพ ของ "ชาติใหม่" ซึ่งออกไปจากระบอบการปกครองแบบเก่าที่เต็มไปด้วยความล้าหลังได้เป็นผลสำเร็จ แต่พอเวลาผ่านไปได้ไม่กี่สิบปี งานเขียนซึ่งแทบไม่มีความเป็นวิชาการ ปราศจากการอ้างอิงที่เป็นระบบ ไม่มีการใช้หลักฐานที่ตรวจสอบและเชื่อถือได้ กลับประสบชัยชนะในการสร้างความทรงจำแบบใหม่ และทำให้ผู้คนในยุคหลัง 2500 มองการเปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อปี 2475 ในแง่ติดลบอย่างน่าประหวั่นพรึง

เมื่อแรกทำงานเขียนของ "นายหนหวย" หรือ "แมงหรี" วางขายนั้น จำนวนคนอ่านที่ควักกระเป๋าสตางค์ซื้อหนังสือเหล่านี้มีน้อยกว่าผู้ที่เป็แฟนของศรีบูรพาและกลุ่มนักเขียน-นักหนังสือพิมพ์หัวก้าวหน้าคนอื่นๆ อย่างเทียบไม่ได้ แต่เมื่อมาถึง พ.ศ.ปัจจุบัน ความทรงจำ 2475 แบบศรีบูรพาใน

“เบื้องหลังการปฏิวัติ 2475” กลับมีฐานะด้อยกว่าความทรงจำตามแบบฉบับของนายหนวยและแมงหรี อย่างไม่มีทางสู้ได้เลย

พฤษภาคม 2535 ก็เป็นอีกกรณีตัวอย่างที่ดี เพราะผ่านไปแค่สิบเอ็ดปี ก็แทบไม่มีใครจดจำและให้คุณค่าต่อเหตุการณ์นี้ไปแล้ว แม้คณะ ร.ส.ช. จะกลายเป็นสิ่งขำรดทางประวัติศาสตร์ไปเรียบร้อย แต่มรดกของ ร.ส.ช. ที่ป่าวประกาศว่าการลุกฮือเดือนพฤษภาเป็นผลของความไม่พอใจที่ “ลอง” มีต่อพี่ๆ จ.ป.ร.5 ก็เกือบจะกลายเป็นความทรงจำหลักที่สังคมมีต่อเหตุการณ์เดือนพฤษภา

คนร่วมชุมนุมเป็นแสนๆ ยังมีชีวิตอยู่จนถึงทุกวันนี้ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการต่อสู้ทั้งหมดก็ไม่ได้หนีหายไปไหน แต่แทบไม่มีใครจำได้แล้วว่าเหตุการณ์เดือนพฤษภาเป็นบันไดขั้นแรกๆ ที่นำไปสู่การปฏิรูปการเมืองและการร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่ถือว่าเป็นของ “ประชาชน” ไม่มีใครจำได้ว่าใครตายบนถนนราชดำเนิน, สะพานผ่านฟ้า, โรงแรมรัตนโกสินทร์, ไม่มีใครจำได้ถึงการเคลื่อนไหวต่อต้านการรัฐประหารที่เกิดขึ้นมานานก่อนที่ผู้นำพรรคพลังธรรมจะปรากฏตัวขึ้นมา

เมื่อเป็นอย่างนี้ ความทรงจำที่สังคมมีต่อเรื่องหนึ่งๆ จึงเปลี่ยนได้ ซ้ำเปลี่ยนได้ไม่ยากเสียด้วย ขึ้นอยู่กับพลังฝ่ายต่างๆ ที่อยู่เบื้องหลังความทรงจำแต่ละเรื่องนั่นเองที่จะมีกระบวนการผลิตซ้ำ, ดอกย้ำ, ดัดแปลง, ขยายความ, สร้างนิยามใหม่ ให้ผสมผสานและนวลเนียนไปกับความเข้าใจโลก-ความเข้าใจดีด ที่สังคมมีต่อความเป็นไปรอบข้างและอดีตในเรื่องนั้นๆ ได้อย่างไร

เพราะฉะนั้น ถึงแม้จะเห็นวาทะของคุณเทพมนตรีปราศจากหลักฐานที่รอบด้าน วางอยู่บนจุดยืนที่น่าสงสัย และมีประวัติการทำงานที่ไม่น่าเชื่อถือ แต่ก็ไม่ได้แน่ที่จะตอบโต้งานแบบนี้ด้วยการเพิกเฉยหรือกระทั่งดูหมิ่นเหยียดหยามว่าเป็นงานของผู้แพ่ที่ไม่มีราคาให้ใส่ใจ

ใครจะไปรู้ว่าเมื่อสิบสี่ตุลาผ่านไป 40-50 ปี ซึ่งถึงตอนนั้น ผู้ร่วมเหตุการณ์ส่วนใหญ่ก็คงจะมีอายุราว 60-70 สังคมจะจำสิบสี่ตุลาแบบที่จำๆ กันอยู่ในวาระครบรอบ 30 ปี

ไม่ต้องพูดถึง 60 ปี สิบสี่ตุลา ซึ่งถึงตอนนั้น ทั้งผู้ก่อการและผู้ร่วมเดินขบวนก็คงมีอายุเฉียดใกล้หลักร้อยเข้าไปเต็มๆ จะหาเรี่ยวแรงที่ไหนมาผลิตซ้ำความทรงจำ 14 ตุลา ให้เป็นไปอย่างที่ต้องการต่อไปได้

ใครจะไปรู้ว่าในท้ายที่สุด สิบสี่ตุลาอาจมีชะตากรรมเดียวกับ 2475 ซึ่งผู้คนที่ยังคงระลึกความสำคัญของเหตุการณ์นั้น จะจำกัดอยู่แค่ผู้ร่วมก่อการเปลี่ยนแปลงการปกครองและญาติมิตรไม่กี่รายซึ่งจะไปชุมนุมกันที่วัดพระศรีมหาธาตุทุกๆ ปี

ความทรงจำสิบสี่ตุลา

อดีตกับปัจจุบันเป็นมิติทางเวลาที่วางอยู่บนคนละกาลละ ความทรงจำคือข่ายใยที่เชื่อมโยงระหว่าง
กาลทั้งสองแบบ ความทรงจำพูดไม่ได้ แต่ดำรงอยู่ได้ผ่านตัวกลางของความทรงจำ

ความทรงจำแตกต่างจากประวัติศาสตร์ ความถูกผิดของความทรงจำขึ้นอยู่กับประสบการณ์และ
ความเข้าใจที่ผู้คนและสังคมมีต่อเรื่องหนึ่งๆ นักคิดคนหนึ่งจึงกล่าวว่าความทรงจำไม่จำเป็นต้อง
ถูกต้องตามประวัติศาสตร์ก็ได้ และเพราะเหตุนี้ ความจริงแท้จึงไม่ใช่เงื่อนไขสำคัญของความทรง
จำ

งานเขียนเป็นตัวกลางของความทรงจำ หรือจะพูดอีกอย่างว่างานเขียนเป็นตัวแทนของความทรงจำ
ก็คงได้ คุณสมบัติเช่นนี้จึงทำให้งานเขียนสามารถดึงความทรงจำจากอดีตมาสู่ปัจจุบันได้ และเมื่อ
มิติทางเวลาเป็นเรื่องสั้นไหล งานเขียนจึงทำให้อดีตและอนาคตโยงใยถึงกัน

ความทรงจำสืบสืบสำคัญกับความเข้าใจตัวตนของสังคม อนาคตของสืบสืบจึงเป็นเรื่องที่มี
ความหมาย และเพราะเหตุนี้ จึงจำเป็นต้องพิจารณางานเขียนของคุณเทพมนตรีให้ถ่วงถี่ ไม่ว่าจะม
ห้ชนะเห็นด้วยหรือไม่ก็ตามที่

เท่าที่เผยแพร่เนื้อหาบางส่วนออกมา สืบสืบฉบับคุณเทพมนตรีมีกระบวนการผลิตรวมศูนย์อยู่ที่
การลดทอนหลักการ (de-idealization) และลดทอนความเป็นสาธารณะ (de-collectivization)
จากนั้นจึงตัดต่อ, สร้างคำอธิบาย และแปรสภาพสืบสืบ โดยผ่านกรรมวิธีหลักๆ 3 ข้อ

ข้อแรก โดดเดี่ยวสืบสืบจากความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ-การเมือง-สังคม-วัฒนธรรม-
จิตสำนึก ที่เกิดขึ้นในสังคมไทยก่อนสืบสืบมาเกือบครึ่งทศวรรษ แล้วลดทอนสืบสืบให้เป็นแค่
เรื่องของการเดินขบวนในวันที่ 13-14 ตุลาคม

ข้อสองคือ ดึงสืบสืบออกจากการต่อสู้เรียกร้องอยู่บนหลักการและอุดมคติทางการเมืองเรื่อง
สิทธิ-ประชาธิปไตย-เสรีภาพ-ความยุติธรรม ลดทอนสืบสืบให้เป็นแค่ความใจเร็วด่วนได้ของฝ่าย
นักศึกษา จากนั้นก็โจมตีว่าคนกลุ่มนี้มีภูมิหลังที่อันตราย

ข้อสาม กำจัดประชาชนออกไปจากสืบสืบ ลดทอนสืบสืบให้เป็นความขัดแย้งและการช่วงชิง
อำนาจระหว่างผู้นำทางการเมืองฝ่ายต่างๆ ทั้งที่อยู่ในรัฐและต่อต้านรัฐ

สืบสืบฉบับคุณเทพมนตรีเป็นสืบสืบที่อยู่ดีๆ ก็โผล่มาจากหลุมดำที่ไหนก็ไม่รู้ สืบสืบฉบับนี้
ไม่พูดถึงความเกลียดชังและไม่พอใจที่คนกลุ่มต่างๆ ที่ต่อระบบผูกขาดอำนาจของสองตระกูล
ใหญ่ในขณะนั้น, สืบสืบฉบับนี้ไม่พูดถึงการตื่นตัวทางความคิดอ่านและภูมิปัญญาของนักศึกษา-
ปัญญาชน-ชนชั้นนำ กลุ่มต่างๆ, สืบสืบฉบับนี้ไม่พูดถึงการรวมตัวโดยธรรมชาติของประชาชน
เพื่อต่อต้านการถูกกดขี่และเอาไรด์เอาเปรียบจากระบบเศรษฐกิจการเมืองของชาติ

หรือสรุปโดยรวมแล้วก็คือไม่มีการพูดถึงการบรรจบกันของเหตุปัจจัยต่างๆ (juxtaposition) ที่เกิดขึ้นในสังคมไทยมายาวนานก่อนวันที่ 13-14 ตุลาคม ซึ่งผู้เขียนเคยเขียนถึงเรื่องนี้เอาไว้ในช่วงครบรอบ 25 ปี สิบสี่ตุลา ในบทความเรื่อง "คิดนอกกรอบ : วิวาทะว่าด้วยบทบาทของขบวนการนักศึกษาไทย" ซึ่งตีพิมพ์อยู่ใน 14 ตุลา : ประชาภิวัตน์ (2541) โดยมีใจความว่า

"สถานการณ์ของโลกก่อนหน้าวันที่ 14 ตุลาคม 2516 คือ ช่วงปลายของยุคทศวรรษที่ 1960 ที่ถือเป็น ยุคแสวงหาคุณค่าใหม่ของขบวนการคนหนุ่มสาวทั่วโลก โดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกาและยุโรป ที่เริ่มต้นมาตั้งแต่ทศวรรษที่ 1960 ในรูปแบบของ การต่อต้านสงครามเวียดนาม, ขบวนการบุปผาชน, ขบวนการเรียกร้องสิทธิของคนผิวดำ, การปฏิวัติทางเพศ รวมทั้ง การลุกขึ้นสู้ของนักศึกษาฝรั่งเศส ในปี 1968 ในขณะที่สถานการณ์ทางการเมืองระหว่างประเทศขณะนั้นคือ จุดสูงสุดของสงครามเย็น"

"การปฏิวัติวันที่ 14 ตุลาคม 2516 เป็นภาคต่อเนื่องของความตื่นตัวทางปัญญาความคิด และการตั้งคำถามอย่างถอนรากถอนโคนต่อระบบคุณค่าแบบเก่า ที่เกิดขึ้นก่อนหน้าการปฏิวัติมาช้านาน การแสวงหาในยุคนั้นเต็มไปด้วยท่วงทำนอง ปะทะตอบโต้ระบบคุณค่าที่ดำรงอยู่ในสังคม เป็นการตั้งคำถามตั้งแต่เรื่องใกล้ตัวอย่าง เด็กต่อผู้ใหญ่, ระบบซีเนียร์ตีในมหาวิทยาลัย, การเซ็นเซอร์ และ ฯลฯ ไปจนถึงเรื่องใหญ่อย่างความชอบธรรมของระบอบการเมือง, นโยบายต่างประเทศ หรืออย่างที่อาจารย์ เสน่ห์ จามริก เคยกล่าวไว้ในบทความเรื่องการปฏิวัติเดือนตุลาคม ว่า "...โลกภายนอกราชอาณาจักรสวนตัวของระบอบถนอม-ประภาสได้ผันแปรไปอย่างรวดเร็ว ความตื่นตัวทางปัญญา ความคิดได้ขยายวงออกไปอย่างกว้างขวางในหมู่นิสิตนักศึกษา"

ภาพคลาสสิกที่ผู้คนจดจำสิบสี่ตุลาก็คือภาพของมหาชนจำนวนมหาศาลบนถนนราชดำเนิน แต่ด้วยการลดทอนสิบสี่ตุลาให้เป็นเหตุการณ์ทางการเมืองที่ปราศจากหลักการและสัญลักษณ์ความเป็นสาธารณะ คุณเทพมนตรีได้ลบคนเป็นแสนๆ ให้หายไปจากภาพนี้ ทำให้สิบสี่ตุลาปราศจากมิติทางเวลา สูญเสียความโยงใยกับวันคืนที่มีมาก่อนหน้านั้น แล้วมีความหมายเป็นแค่เรื่องของรถนำขบวน, นักปราศรัย และการวางแผนก่อการร้ายของนายทหาร 2-3 ราย

ในแง่ความจริงเท่านั้น สิบสี่ตุลาฉบับคุณเทพมนตรีคงมีเรื่องให้ตั้งข้อสงสัยได้มาก ไม่ว่าจะเป็นใน ระดับของเหตุการณ์ปลื้มๆ หรือข้อเท็จจริงในระดับองค์รวม แต่นี่ก็ไม่ได้หมายความว่าความทรงจำที่วางอยู่ ความไม่จริงนี้จะไม่มีน้ำหนักและปราศจากความหมาย

ความทรงจำของสังคมนั้นเปลี่ยนได้ และเพราะเหตุนี้ ความไม่จริงก็อาจกลายเป็นความทรงจำของสังคมไปได้เหมือนกัน

ไม่ว่าจะตั้งใจหรือไม่ ความทรงจำสิบสี่ตุลาฉบับนี้ทำงานบนคำอธิบายบางอย่างที่เป็นจุดอ่อนที่สุดของวาทกรรมสิบสี่ตุลาฉบับ "ประชาชน"

สิบสี่ตุลาคบับประชาชนเกิดทุนวีรกรรมอันกล้าหาญของวีรชน แต่ในการผลิตซ้ำความทรงจำเหล่านี้ “วีรชน” ถูกทำให้กลายเป็นบุคคลนามธรรม ไร้ชื่อเสียงเรียงนาม ไร้ตัวตน จับต้องไม่ได้

นอกเหนือไปจากการทำบุญให้วีรชนในทุกเช้าวันที่ 14 ตลา ของทุกปี เราแทบไม่มีใครรู้ว่าส่วนใหญ่ของพวกเขาคือใคร อะไรทำให้เขาตัดสินใจออกไปเสี่ยงเป็นเสี่ยงตายในเดือนตุลาคมเมื่อ 30 ปีก่อน ทุกวันนี้ครอบครัวของพวกเขาลำบากเพียงไหน เขาคิดและรู้สึกอย่างไรในวินาทีที่ทหารเหนียวไกปืนใส่ประชาชน ฯลฯ

สิบสี่ตุลาคบับประชาชนพูดถึงการรวมพลังครั้งยิ่งใหญ่ แต่ตลอดเวลา 30 ปี ของการผลิตซ้ำความทรงจำเรื่องนี้ กลับแทบไม่มีใครมีเรื่องราวความยิ่งใหญ่ของฝ่ายประชาชนที่กระจัดกระจายและทำการต่อสู้อย่างเป็นไปเองตามหัวเมือง, ริมถนน, ชุมชน และพื้นที่สาธารณะอื่นๆ ซึ่งเป็นประจักษ์พยานของจิตใจกล้าต่อสู้กล้าเสียสละของสามัญชนคนธรรมดาในการลงมือทำอะไรบางอย่างตามที่มันโนธรรมสำนึกเห็นว่าคุณต้อง โดยไม่หวั่นเกรงถึงภัยอันตรายใดๆ และไม่ต้องการให้ใครเป็นผู้นำ

สิบสี่ตุลาผ่านไปได้ 30 ปี และมิติทางสังคมของ “ประชาชน” ก็กลายเป็นเรื่องที่ระเหิดแห่งหายไปจากความทรงจำสิบสี่ตุลาไปเฉยๆ ทั้งที่หลังสิบสี่ตุลาก็เคยมีการพูดถึงเรื่องนี้อยู่บ้างว่าคนแต่ละกลุ่มแต่ละฝ่ายได้ลุกขึ้นก่อการต่อต้านอำนาจรัฐอย่างเป็นเอกเทศเอาไว้ได้อย่างไร แต่พอเวลาผ่านไปได้ 3 ทศวรรษ การณ์ก็กลับกลายเป็นว่าไม่มีใครสนใจพูดถึงเรื่องนี้ต่อไปอีกเลย

ตัวกลางในการผลิตความทรงจำสิบสี่ตุลารวมศูนย์อยู่ที่งานเขียนและวัตถุทัศน์ของปัญญาชนและนักคิดนักเขียน อดีตชีวิตประวัติของปัญญาชนกลายเป็นความทรงจำสิบสี่ตุลา ขณะที่สิบสี่ตุลาก็กลายเป็นความทรงจำรวมหมู่ของปัญญาชน ความทรงจำแบบนี้วางน้ำหนักไว้ที่โลกทัศน์และชีวิตประวัติของผู้่านักศึกษา หรือไปไกลที่สุดก็คือชีวิตทางปัญญาของผู้คนที่มีความคิดหัวก้าวหน้า

ส่วนเรื่องของสังคมนั้น อย่างมากที่สุดก็เป็นเรื่องของการเชื่อมประสานระหว่างนักศึกษา กรรมกร ขาวนา โดยมีนักศึกษาเป็นศูนย์กลาง

ไม่ว่าจะโดยตั้งใจหรือไม่ ความทรงจำสิบสี่ตุลาคบับประชาชนไม่ได้สร้าง “ประชาชน” ให้กระโดดโลดเต้นและมีชีวิตชีวา ประชาสังคมก่อนสิบสี่ตุลาถูกทำให้เงียบหายไปเฉยๆ ความหลากหลายของผู้คนถูกลบเลื่อนไปกับความทรงจำเดือนตุลา

ความทรงจำแบบนี้ทำให้ประชาชนสูญเสียความเป็นพหุลักษณะ, กระจัดกระจาย, ไร้สังกัด, ปราศจากระเบียบ (multitude) แล้วแทนที่ด้วยภาพของ “ขบวนการ” ประชาชนที่เป็นเอกภาพ, เป็นกลุ่มก้อน และเป็นหนึ่งเดียวโดยมีขบวนการแกนนำนักศึกษาปัญญาชนเป็นแกนนำ

ในเชิงตรรกะนั้น ความทรงจำที่มีศูนย์กลางแบบนี้นำไปสู่จุดอ่อนที่สุดในทางยุทธศาสตร์หนึ่งข้อ นั่นก็คือหากทำลายความน่าเชื่อถือของฝ่ายปัญญาชนลงไปได้ ความทรงจำสิบสี่ดลาก็จะพังทลายลงไป



พื้นที่และความทรงจำ

ลองคิดดูว่าจะเกิดอะไรขึ้นหากเขียนความทรงจำสิบสี่ดลาก็ปัญญาชนมีบทบาทน้อยลง พุดถึงการต่อสู้ของประชาชนกลุ่มต่างๆ ให้มากขึ้น ชี้ให้เห็นว่าคนแต่ละกลุ่มแต่ละฝ่ายมีการรวมตัวโดยธรรมชาติจากความไม่พอใจระบอบเผด็จการอย่างไร ชี้ให้เห็นว่าก่อนถึงวันที่ 14 ตุลา ผู้คนเป็นอันมากได้อุทิศแรงกายแรงใจอะไรลงไปบ้างเพื่อผลักดันบ้านเมืองไปสู่วันใหม่ ชี้ให้เห็นว่าในวันที่ 13-14 วีรกรรมของคนธรรมดาๆ ที่มีแต่มีมือเปล่า ขาดการศึกษา ไร้การจัดตั้ง ฯลฯ มีความสำคัญอย่างไรต่อการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองครั้งสำคัญที่สุดในประเทศนี้

เชียงใหม่ทำอะไรในวันที่ 13 ตุลา, คนขอนแก่นชุมนุมกันที่ไหนในเช้าวันนั้น, กรรมกรแถวพระประแดงพุดถึงสิบสี่ดลาร้อยไร, คนสลัมจากชุมชนไหนบ้างที่มาร่วมประท้วง, แม่ค้าท่าพระจันทร์คนไหนเอาข้าวเอาส้มมาให้นักศึกษา, ทำไมหมอ พยาบาล และนักเรียนแพทย์ถึงเสี่ยงตายออกมาช่วยประชาชน, ใครเผาป้อมยาม, คนที่ไปให้สัญญาณมือตามสี่แยกต่างๆ ในเช้าวันที่ 15-16 ตุลา มาจากไหน, ทำไมนักศึกษาอาชีวะถึงเกลียดชังเผด็จการ ฯลฯ

ความทรงจำสิบสี่ดลแบบนี้ไม่มีนักศึกษาปัญญาชนเป็นศูนย์กลางอีกต่อไป สิบสี่ดลแบบนี้ทำให้ประชาธิปไตยสมัยใหม่ไม่ได้มาพลังของคนมีการศึกษาล้วนๆ ในทางตรงกันข้าม ด้วยการคืนความเป็นประชาชนให้กับ "ประชาชน" ด้วยการชี้ให้เห็นว่าสิบสี่ดลามาจากการต่อสู้ของประชาชนที่แตกต่างกันหลากหลาย, กระจัดกระจาย, ไม่เป็นเอกภาพ และปราศจากการจัดตั้ง สิ่งที่จะเกิดจากความทรงจำสิบสี่ดลแบบนี้ก็คือการทำให้คนธรรมดาเป็นผู้ให้กำเนิดสิบสี่ดล

แทบไม่มีใครเคยรู้ใครเป็นผู้ดำเนินการต่อต้านรัฐบาลโซเวียตเมื่อปลายทศวรรษ 1990 แทบไม่มีใครเบอร์ลินคนไหนสนใจว่าใครเป็นคนแรกๆ ที่ทุบทำลายกำแพงเบอร์ลิน ฮาเวลอาจสำคัญต่อการปฏิวัติเชค แต่ความทรงจำรวมหมู่ที่ประชาชนเชคมีก็ไม่ได้ขึ้นต่อฮาเวลต่อไป และสิ่งที่เกิดขึ้นในโลกหลังสมัยใหม่ก็คือไม่มีใครจดจำการปฏิวัติในฐานะที่เป็นผลของอัจฉริยภาพของเอกบุคค

ถ้าตัวกลางของความทรงจำนั้นทำให้สิบสี่ดลถูกจดจำในแบบนี้ 30 ปี สิบสี่ดล ก็เป็นช่วงเวลาที่เกิดความเป็นไปได้ในการจำสิบสี่ดลในแง่มุมที่ต่างออกไป

อนุสรณ์สถานสิบสี่ตุลาเป็นตัวอย่างใหม่ในการผลิตความทรงจำสิบสี่ตุลา ตัวกลางนี้เป็น "พื้นที่" ซึ่งไม่จำเป็นว่าจะต้องมีแต่ผู้ที่มีความสามารถในการพูดและเขียนเท่านั้นที่จะเข้ามาใช้สอยได้ สิบสี่ตุลาไม่เคยถูกพูดและผลิตซ้ำผ่านตัวกลางแบบนี้ และภายใต้ตัวกลางแบบนี้ ปัญญาชนไม่ได้เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการผลิตความทรงจำอีกต่อไป

การเป็นพื้นที่สาธารณะทำให้สาธารณะสามารถเข้ามาสร้างและร่วมนิยามความทรงจำใหม่ๆ ให้กับสิบสี่ตุลา เกิดความเป็นไปได้ที่ขยายสิบสี่ตุลาให้มีความเป็นสาธารณะ เป็นเรื่องของคนธรรมดาๆ ที่ไม่จำเป็นต้องมีการศึกษา ไม่จำเป็นต้องคิดถึงการเมืองอย่างเป็นระบบ ไม่จำเป็นต้องมีการจัดตั้ง แต่คือใครก็ได้ที่มีมโนธรรมสำนึกและความกล้าหาญในการทำเรื่องที่ถูกต้องดีงาม

ลองคิดดูว่าจะเกิดอะไรขึ้น หากตามหัวหน้านคราชาดำเนินหรือจุดเล็กๆ หน้าอนุสรณ์สถาน มีรูปของคนไร้ชื่อเสียงเรียงนามคนหนึ่งปรากฏ แล้วมีคำบรรยายใต้ภาพตัวเล็กๆ ว่าเมื่อวันที่ 14 ตุลา เวลา 08.09 น. เขาถูกยิงที่นี่ และเราพบว่าความไฝ่ฝันของเขาต่อชาติบ้านเมืองนั้นก็คือ

ลองคิดถึงอนุสรณ์สถานสิบสี่ตุลาที่อัดแน่นไปด้วยภาพถ่ายและบันทึกความเคลื่อนไหวของผู้คนตามหัวเมืองใหญ่ๆ ในเช้าวันนั้น แสงการณ์ที่กลุ่มครุฑทำแจก คำสัมภาษณ์แม่ค้า ซากป้อมยาม ฯลฯ หรือไปให้ไกลกว่านั้น

ลองคิดถึงความรู้สึกที่จะเกิดขึ้น หากเดินไปแถบบางลำภูและพบซากรถดับเพลิงเก่าๆ ซึ่งมีข้อความบอกว่าเป็นรถดับเพลิงที่ผู้เดินขบวนเมื่อวันที่ 14 ตุลา ใช้เป็นเครื่องกำบังตัวเองจากกระสุนปืนและรถถังของเผด็จการ

การผลิตซ้ำความทรงจำสิบสี่ตุลาผ่านพื้นที่แบบนี้ถ่ายทอดความทรงจำได้ง่าย เปี่ยมไปด้วยแรงบันดาลใจ ทั้งยังทำให้สิบสี่ตุลาเป็นเรื่องใกล้ตัวสำหรับทุกคน สิบสี่ตุลาแบบนี้ไม่ได้เป็นมีศูนย์กลางอยู่ที่การนำและผู้หน้าที่ฉลาดหลักแหลมอีกต่อไป แต่สิบสี่ตุลาเป็นเรื่องของใครก็ได้ที่อาจเดินอยู่ใกล้ๆ ตัวเรา

ใครจะรู้ว่าเมื่อครบ 40 ปี 50 ปี หรือ 60 ปี สิบสี่ตุลา มันอาจจะไม่จำเป็นต้องเป็นนักวิชาการ, ผู้นำทางการเมือง หรือคนมีการศึกษาสูงๆ ที่ เป็นผู้กุมมัญต์ติหลักในการเฉลิมฉลองสิบสี่ตุลา มันอาจจะเป็นคนธรรมดาๆ ที่ผ่านการต่อสู้และสังสปรสะบการณในแบบของเขามาอีกแบบก็เป็นได้

เมื่อถึงจุดนั้น ต่อให้มีกรณีอย่างเทพมนตรีเกิดขึ้นอีกมากแค่ไหน สถานะของสิบสี่ตุลาก็คงยากจะหวั่นไหวได้ ปัญหาเรื่องใครเป็นฝ่ายซ้ายฝ่ายขวาจะไม่มีผลสำคัญต่อไป และพลังของความทรงจำสิบสี่ตุลาในแง่ของการสร้างแรงบันดาลใจทางการเมืองก็จะคงอยู่ไปได้อีกนาน

ความทรงจำนั้นลื่นไหลและเปลี่ยนแปลงได้ สิ่งที่ไม่ได้จดจำเรื่องราวต่างๆ จากสถานะของความจำแท้
ในความทรงจำนั้นๆ

ระบบคุณค่าของสังคมสมัยใหม่สอนให้ผู้คนยึดถือในคุณค่าของความจำแท้ แต่ถ้ายอมรับว่ามีตัว
แปรหลายอย่างที่ทำให้สิ่งที่ไม่ได้อาศัยความจำแท้เป็นฐานเดียวในการวินิจฉัยและจดจำเรื่อง
ต่างๆ การพิสูจน์ความจำแท้ก็ย่อมไม่ใช่ตัวแปรขั้นสุดท้ายที่จะชี้ขาดว่าสังคมจะจดจำเรื่องราวต่างๆ
ไปอย่างไร

ความจำแท้มีความสำคัญในทางหลักการ แต่การจัดการความทรงจำให้ใกล้เคียงความจำแท้
(merely truth) มีความสำคัญทางสังคม การจัดการนี้เป็นเรื่องทางการเมือง และก็เป็นส่วนหนึ่งของ
การต่อสู้ทางการเมืองโดยตรง